

slagets Vedtagelse vil medføre en Ulempe, idet „7“ staar tre Steder i Lovforslaget, i alt Fald maa det nødvendigvis rettes det ene Sted, i § 13, hvis Forslaget vedtages, men det skal jeg nu henstille, jeg tror at vi uden Skade kunne blive staaende ved 7. — **Uendningsforslaget** under Nr. 27 er selvfølgelig en Redaktion.

Jeg skal nu sige et Par Ord til det ærede Medlem for 9de Kredts, som sidder her ved Siden af (Mourier-Petersen), der i Gaar overleverede mig et Andragende, rettet til Rigsdagen, fra en bestemt Mand ved Randers Fjord, som har en Fiskerietendom der; det ærede Medlem ønskede, at jeg skulde udtale mig om Andragendet. Dette er, som sagt, rettet til Rigsdagen og kommer for saa vidt ikke mig ved. Jeg skal imidlertid gjerne efterkomme Anmodningen, men det følger af sig selv, at det ikke kan forlanges af mig, at jeg udtømmende skulde give en Bedømmelse af de Forhold, som den ærede Andrager temmelig udførlig gaar ind paa, og som det ærede Medlem nævnte her i Gaar, men jeg skal dog sige Lidt derom og iøvrigt henstille, hvad man i den Anledning vil foretage sig. Andragendet gaar for det Første ind paa, at Randers Fjord skal undtages fra Lovforslagets Bestemmelser i Kapitel 4, som har til Overskrift „Fiskeri i de øvrige Fjorde“. I saa Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at, forsaavidt Randers Fjord er en virkelig Fjord, maa den falde ind under disse Bestemmelser, men det kan være, at den i Virkeligheden mere er et Ferskvandsløb end en Fjord, og saa maa den falde udenfor Bestemmelserne; man vil da blandt Andet være henvist til Vedtægterne, og der skal man have Ministerens Approbation, saa jeg tror ikke, at man behøver at frygte for Noget der. Andragerens Klage angaar iøvrigt Lovforslagets § 50. Jeg skal her bemærke, at disse Bestemmelser ere foresundne overalt ligesaa Fiskerikommissionens Forslag, der ligger en Del Aar tilbage, og til samtlige Lovforslag, der have været forelagte og behandlede, og som have passeret begge Thing og samtlige Ministre. Nu kan det ikke negtes, at det bliver lidt besynderligt nu i den sidste Time at gjøre Indsigelse mod en Bestemmelse, der er funden i alle vore Forslag, og som findes, kan jeg gjerne tilføie, i de tilsvarende Bestemmelser i andre Landes Love om Ferskvandsfiskeriet. Jeg kan heller ikke overbevise mig om, at det skulde være urigtigt at gjøre Bestemmelserne gjældende her. Hvorvidt de ville ramme den Paagjældende, kan jeg ikke sige Noget om, i Særdeleshed, da hans Opgivelse om hans Tab ere meget løse og ube-

viselige og ikke godt kunne være Andet. Der er ogsaa nævnt Noget med Hensyn til Fiskeritidene. Det er imidlertid en meget ringe Forandring, der er stet i denne Retning, saa jeg kan ikke se, at der kan være Noget at klage over. Endelig er det nævnt, at der skal være særlige Fiskerilove for Randers Fjord. Ganske vist har Fiskeretten været Gjenstand for særlige Bestemmelser og Regler, men deraf følger dog ikke, at der skulde være nogen særlig Fiskerilov for Udførelsen af Fiskeriet der. Jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at der for mig skulde være nogen særlig Grund til at anbefale at tage Hensyn til disse Forslag, som jeg iøvrigt skal overlevere til den ærede Landsthingsmand, da Forslaget jo er rettet til Rigsdagen.

Jeg har gennemgaaet Uendningsforslagene og betegnet min Stilling til Lovforslaget, og jeg siger vedblivende, at det, efter at man nu her meget resolut har taget sin Stilling og, saa vidt jeg kan skjønne, i Realiteten har været i Stand til at magte de Bestemmelser, der have været omtvistede, skulde glæde mig, om der efter disse Overveielser kunde fremkomme Enighed mellem Thingene om dette meget vigtige Emne, der har staaet paa Dagsordenen i Rigsdagen i saa mange Aar.

Martensen: Jeg vil blot tillade mig med et Par Ord at anbefale det Uendningsforslag, der er stillet til § 1 af den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kredts (Magen). Det forekommer mig, at det vilde være altfor haardt at forlange, at en fremmed Fisker skal have været bosat her i 5 Aar, forinden han faar Lov til at fiske her, idet det om trent vil virke som et Forbud mod, at fremmede Fiskere overhovedet bosætte sig her i Landet. Jeg skal da navnlig gjøre det høie Thing opmærksomt paa, at det ikke er saa sjældent, at danske Slesvigere, Folk fra Als og Hertugdømmerne, tildels efter Egteskab med danske Piger, ønske at flytte til de sydlige Der i Danmark for at drive Fiskeri der. Det vilde jo være altfor haardt at forhindre saadanne Folk fra at vælge Danmark til deres Fædreland, og det mener jeg man vil gjøre, naar man sætter en saa lang Frist som 5 Aar, inden de maa drive Fiskeriering her. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om det høie Thing vilde vedtage dette Forslag. — Endvidere vil jeg tillade mig særlig at anbefale Uendningsforslaget under Nr. 7 til § 9. Det forekommer mig, at denne Lovs svageste Side er de mangelfulde Fredningsbestemmelser. Det er vist ikke de Herrer ubekjendt, at